

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11520/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Драгане Миросављевић, Добриле Страјина и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Јевтић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 378/24 од 06.03.2024. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 378/24 од 06.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 378/24 од 06.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 378/24 од 06.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 380/23 од 12.12.2023. године у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 648.716,14 динара, са законском затезном каматом од 12.12.2023. године, као дана пресуђења до исплате, на име накнаде за фактички експроприсану непокретност и то парцелу број .., површине 30м², уписане у лист непокретности број .. К.О. Ветерник, обавезан је тужени да у року од 15 дана по правноснажности пресуде о свом трошку изврши упис права власништва – упис јавне својине туженог на парцели број .., површине 30м² уписане у лист непокретности број .. К.О. Ветерник и обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 194.169,32 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о

ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/2011... 10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом обавезан је тужени да тужиоцу исплати накнаду за кат. парцелу број ..., површине 30м², која је уписана у лист непокретности број .. К.О. Ветерник, која није формално експроприсана, већ је планским документом предвиђена за јавну намену и радњама туженог практично изузета из његове државине, тако што се у природи користи као улица за саобраћај и кретање становника и других учесника у саобраћају, па сходно одредбама Закона о јавној својини представља добро у општој употреби, те на том земљишту право својине једино може припадати туженом. На тај начин, без спроведеног управног поступка експропријације, тужилац је лишен права својине на непокретности, због чега је тужени у обавези да му исплати новчану накнаду као посебан вид заштите права на имовину, сходно члану 1. Протокола бр. 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и члану 58. Устава Републике Србије.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема места одлучивању о посебној ревизији ради новог тумачења права, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.01.2023. године, а преиначена 10.10.2023. године. Вредност предмета спора је износ од 648.716,14 динара. На дан преиначења тужбе 1 евро је, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 117,1835 динара, па вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде представља динарску противвредност 5.535,90 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић